

330.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 21 października 1934 r.

o utworzeniu Zarządu Zakładów Drzewnych Lasów Państwowych w Hajnówce.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 661), zarządzam co następuje:

§ 1. Do administrowania państwowymi tartakami i innymi zakładami drzewnymi, położonymi w Hajnówce w powiecie bielskim w województwie białostockim, tworzy się jednostkę organizacyjną szczególną pod nazwą „Zarząd Zakładów Drzewnych Lasów Państwowych w Hajnówce”, podległą bezpośrednio Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 12 września 1929 r. o ustanowieniu niezależnych administracyjnie od nadleśnictw zarządów tartaków w Grudkach, Hajnówce, Stoczku i Jeziorach (M. P. Nr. 212, poz. 497) w części, dotyczącej ustanowienia zarządów tartaków w Hajnówce i Stoczku.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *Jul. Poniatowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—o—

Z Ministerstwa Skarbu.

W środę dn. 31 października r. b. Państwa Rada Spółdzielcza obradowała w Ministerstwie Skarbu nad sprawą reorganizacji ruchu spółdzielczego. Posiedzenie zajął P. Wiceminister Skarbu Tadeusz Lechnicki, który podkreślił, iż zarówno Minister Skarbu, jako wykonawca ustawy o spółdzielniach, jak i cały Rząd przykłada dużą wagę do zamierzonej reorganizacji ruchu spółdzielczego, w wyniku której winna nastąpić ścisła współpraca spółdzielczych związków rewizyjnych z samorządem gospodarczym. Następnie P. Wiceminister przekazał przewodnictwo obrad przewodni K. Pomijałskiemu, który w dłuższym przemówieniu złożył sprawozdanie z prac biura Rady Spółdzielczej. Z kolei Rada Spółdzielcza przystąpiła do rozpatrzenia programu reorganizacji związków rewizyjnych. Po przedstawieniu ogólnego planu rozgraniczenia zakresu działalności związków pod względem terytorjalnym i typów spółdzielni przez przewodniczącego Rady, odbyła się kilkugodzinna ożywiona dyskusja generalna i szczegółowa nad tym planem, w której wzięli udział prawie wszyscy członkowie Rady. W wyniku dyskusji Rada Spółdzielcza postanowiła przedstawić Ministrowi Skarbu przychylną opinię dla planu konsolidacji ruchu spółdzielczego. W szczególności Rada wypowiedziała się za połączeniem dwóch największych zespołów spółdzielczych, t. j. „Unji” poznańskiej i warszawskiego „Zjednoczenia”, obejmujących 9 związków rewizyjnych i zgórą 5.000 spółdzielni. Nadto Rada zaleciła konsolidację innych polskich związków konsumentów, w myśl której na obszarze całej Rzeczypospolitej działać będzie Związek Spółdzielni Spożyców R. P., Związek Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych oraz Związek Spółdzielni Wojskowych. Ponadto Rada wypowiedziała się za potwierdzeniem prawa rewizji Związkowi Spółdzielni Ukraińskich i Związkowi Spółdzielni Ruskich, zalecając ograniczenie działalności tych związków do obszarów województw południowo-wschodnich, dalej udzielono prawa rewizji trzem związkom spółdzielni żydowskich i dwóm związkom niemieckim w Poznaniu i Grudziądzu. Wreszcie Rada Spółdzielcza negatywnie ustosunkowała się do utworzenia regionalnego związku wołyńskiego oraz utworzenia związku przy Izbie Rolniczej we Lwowie.

Zasadniczo Rada opowiedziała się za jaknajścisłą współpracą Centralnych Organizacji Spółdzielczych z samorządem gospodarczym, t. j. izbami rolniczymi i rzemieślniczymi.

Powyższa uchwała Rady Spółdzielczej jako wyraz opinii całego ruchu spółdzielczego w Polsce, uznającej za rzecz niezbędną usunięcie dotychczasowego rozbitcia w obrębie polskiej spółdzielczości wytwórców przez połączenie zasady centralizacji z zasadą ścisłej fachowości, tworzy nową epokę w historii polskiego ruchu spółdzielczego. Uchwałę tę należy uznać jako jeden z najdonioślejszych w naszym życiu gospodarczym i społecznym aktów o znaczeniu historycznym.

Uroczystości żałobne w dniu Zaduszek.

Wczoraj o godzinie 12-ej, jako w dzień Zaduszny, odbyło się na grobie Nieznanego Żołnierza uroczyste złożenie wieńców od Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Pana Marszałka Józefa Piłsudskiego i od Pana Prezesa Rady Ministrów.

Imieniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej złożył wieńiec na grobie Nieznanego Żołnierza — szef Gabinetu Wojskowego Pana Prezydenta — płk. Głogowski. Imieniem Pana Prezesa Rady Ministrów wieńiec złożył Podsekretarz Stanu w Prezydium Rady Ministrów — p. Siedlecki. Imieniem Pana Ministra Spraw Wojskowych Marszałka Józefa Piłsudskiego — pierwszy Wiceminister Spraw Wojskowych gen. Kasprzycki. Asystę honorową na placu przed grobem Nieznanego Żołnierza pełniła kompania honorowa 30 p. strzelców kaniowskich z orkiestrą. Poza tym w czasie uroczystości obecne były: delegacje korpusu oficerskiego, oddziałów linjowych, garnizonu warszawskiego, przedstawiciele D. O. K. 1 z zastępcą dowódcy O. K. płk. Żurakowskim, komendy garnizonu m. st. Warszawy z komendantem garnizonu ppłk. Pereświat - Sołtanem.

W czasie uroczystości orkiestra odegrała hymn narodowy.

* * *

Wczoraj rano jako w dniu Zaduszny, na cmentarzu wojskowym na Powązkach dziekan O. K. 1. ks. Małek odprawił nabożeństwo żałobne.

Na nabożeństwie obecni byli przedstawiciele O. K. I z zastępcą dowódcy O. K. I płk. Żurakowskim, Komendy garnizonu m. st. Warszawy z komendantem garn. ppłk. Pereświat - Sołtanem, oraz delegacje oficerskie, podoficerskie i szeregowych oddziałów wojskowych garn. warszawskiego. Podczas nabożeństwa asystowała kompania honorowa pułku radiotelegraficznego.

* * *

Dnia 2 b. m., jako w dzień Zaduszny, prezes Zarządu Głównego L. O. P. P. gen. dyw. inż. Leon Berbecki złożył w imieniu L. O. P. P. wieńce pod pomnikiem Poległych Lotników oraz na grobie ś. p. Żwirki i Wigury.

W uroczystości złożenia wieńców wzięli poza to udział: ks. prefekt Paszkowski, wiceprezes zarządu głównego L. O. P. P. płk. inż. K. Moniuszko i ppłk. pil. A. Domes, sekretarz zarządu głównego L. O. P. P. mjr. pil. A. Wojtyga, prezes warszawskiego okręgu kolejowego L. O. P. P. inż. J. Kaliński, wiceprezes okręgu L. O. P. P. m. st. Warszawy radca St. Floryanowicz, mjr. pil. S. Skarżyński, szef biura zarz. głównego L. O. P. P. H. Matzke i inni oraz poczt z sztandarem L. O. P. P.

* * *

Wczoraj, jako w Dzień Zaduszny o godz. 17,30 na cmentarzu wojskowym na Powązkach odbyła się uroczystość oddania hołdu pamięci poległych legionistów.

Przed symbolicznym grobowcem poległych legionistów, oświetlonym reflektorami, ustawili się poczty sztandarowe Zw. Legionistów, Zw. P. O. W. oraz Legji Inwalidów Wojennych R. P. Chór Zw. Legionistów odśpiewał szereg pieśni. U stóp grobowca złożono wieńce, wśród nich wieńiec od stołecznego Zw. Legionistów. Po skończonej uroczystości poczty sztandarowe przedelfilowały przed grobami poległych legionistów.

* * *

Wczoraj o zmroku na cmentarzu powstańców 1863 r., który mieści się w obrębie cmentarza wojskowego na Powązkach, odbyła się uroczystość Zaduszek.

W uroczystości żałobnej wzięli udział: honorowy prezes Towarzystwa Przyjaciół Weteranów, inspektor armii gen. dyw. Edward Śmigły - Rydz, weterani 1863 r., rodziny spoczywających na tymże cmentarzu powstańców, liczne rzesze młodzieży szkolnej ze sztandarami, kompania Związku Strzeleckiego oraz członkowie różnych organizacji i członkowie Towarzystwa Przyjaciół Weteranów.

Mogili powstańców udekorowane były chorągiewkami o barwach narodowych oraz żarzyły się na nich kolorowe lampki. Wzdłuż mogił w długim szeregu ustawione były oświetlone transparenty, ilustrujące obrazy Grottgera z 1863 r. W środku cmentarza widniał olbrzymi krzyż żelazny, u stóp którego ustawili się posterunki honorowe młodzieży.

Aktu poświęcenia krzyża żelaznego dokonał ks. kanonik Skomorowski, rektor cmentarza wojskowego, zaś ks. dziekan Małek odczytał własny wiersz, poświęcony zmarłym żołnierzom.

Z kolei uczenie państwowego gimnazjum żeńskiego im. Marii Konopnickiej wykonały szereg okolicznościowych pieśni.

Następnie prezes Towarzystwa Przyjaciół Weteranów mjr. Władysław Dunin - Wąsowicz wygłosił przemówienie, w którym pokrótce scharakteryzował znaczenie tej uroczystości „Dziś

młodzież, — zaznaczył mówca, — owiana miłością do powstańców 1863 r. za te ich trudy, za ich znoje, za rany i blizny oraz poniewierkę, przyszła oddać hołd prochom bohaterów 1863 r. Dzisiejsza młodzież, wychowana w Niepodległej Ojczyźnie, czcić będzie te groby bohaterów, jako relikwie. Mówca podkreśla, że wkrótce cmentarzyk powstańców, każdy grób, oddany będzie w opiekę poszczególnym szkołom.

Po przemówieniu tem orkiestra zbrojowni wykonała marsz żałobny, a następnie odbył się apel powstańców. Por. Władysław Korsak, komendant Związku Strzeleckiego powiatu Warszawa - Pódnoc, odczytał nazwiska zmarłych powstańców 1863 r., spoczywających na cmentarzu wojskowym. Oddział strzelecki odpowiadał: „Cześć ich pamięci”.

Uroczystość zakończyła się odśpiewaniem przez obecnych „Boże coś Polskę”.

140-ta rocznica rzezi Pragi.

Program uroczystości obchodu 140-tej Rocznic Ofiar Rzezi Pragi dnia 4 listopada 1934 r. na Pradze jest następujący:

9.30 — Zbiórka wszystkich jednostek organizacyjnych przy kościele Matki Boskiej Zwycięskiej wzdłuż ul. Grochowskiej. Poczty sztandarowe wchodzi do kościoła i tworzą wewnątrz szpaler.

10.00 — Uroczyste nabożeństwo w kościele Matki Boskiej Zwycięskiej na Kamionku. Kazanie.

10.50 — Poczty sztandarowe wychodzą z kościoła i stają nad grobami poległych z 1794 r.

11.00 — Złożenie wieńca i krótkie przemówienie przedstawicieli Komitetu.

11.15 — Wymarsz pochodu ul. Zamojskiego, Targową, Zygmuntofską do placu Weteranów (św. Florjana).

12.00 — Defilada pocztów sztandarowych i oddziałów pochodu przed przedstawicielami Władz Wojskowych i Rządu na placu Weteranów 1863 r.

12.20 — Wielkie zebranie obywatelskie i uchwalenie wniosku Komitetu wystąpienia do Zarządu Miasta o przemianowanie ul. Targowej na Aleje Generała Jakóba Jasińskiego oraz ul. Namiestnikowskiej na ul. Józefa Sierakowskiego.

13.30 — Centralna Akademia w sali kina „Praga”. Zagajenie przez gen. Burhardt - Bukackiego. Przemówienie prof. H. Mościckiego. Przemówienie red. W. Stpczyńskiego. Część koncertowa.

20.00 — Reprezentacyjne przedstawienie w teatrze „Reduta” na Pradze. „Wierna kochanka” Fijałkowskiego.

CEDUŁA URZĘDOWA

Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 239

dnia 2 listopada 1934 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe: nie notowano.

b) Czeki i wpłaty.

Amsterdam 358,35 — 359,25 — 357,45. Berlin 212,80 — 213,80 — 211,80. Bruksela 123,55 — 123,86 — 123,24. Gdańsk 172,80 — 173,23 — 172,37. Londyn 26,43 — 26,56 — 26,30. Mediolan 45,35 — 45,47 — 45,23. New-York telegr. 5,30¹/₄ — 5,33¹/₄ — 5,27¹/₄. Paryż 34,90¹/₂ — 34,99 — 34,82. Zurych 172,43 — 172,86 — 172,00.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł

Papiery procentowe.

I. Papiery Państwowe.

a) premjowe.

W złotych za jedną sztukę.

3% Prem. Poż. Budowlana Ser. I 47,00.
4% Prem. Poż. Dolarowa ser. III 53,25.
4% Prem. Poż. Inwestycyjna 117,00.
4% Prem. Poż. Inwestycyjna serie 121,00.

b) inne

w procentach nominalu.

5% Państw. Pożyczka Konwers. 1924 r. 67,00 — 66,25
5% Konwersyjna Poż. Kolejowa 1925 r. 63,75 — 63,50.
6% Pożyczka Dolarowa 1919-1920 r. 74,25.
7% Pożyczka Stabil. 1927 r. 78,00 — 77,75 — 77,88.

II. Listy Zast. i Obl. Banków.

a) państwowych.

złotych w złocie 1927 r.

7% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 83,25.
8% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 94,00.
7% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego em. 83,25.
7% Obl. Kom. B-ku Gosp. Krajowego II em. 83,25.
8% Obl. Bud. B-ku Gosp. Krajowego I em. 93,00.

złotych w złocie 1924 r.

8% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego em. 94,00.
8% Obl. Kom. B-ku Gosp. Krajowego em. 94,00.

II. L. Z. i Obl. Tow. Kredytowych.

a) Tow. Kredyt. Przem. Pol.

8% L. Z. Tow. Kred. Przem. Polskiego 79,00 — 80,00.